

אורגניזציה

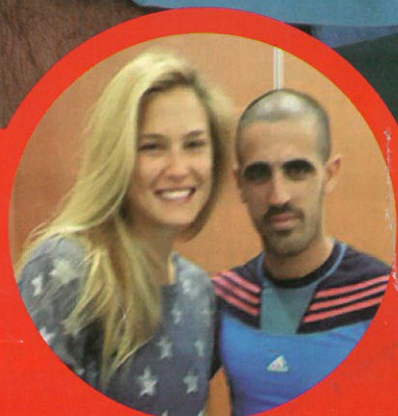
המגזין של הדרום

רופא וג'נטלמן

ממש כאן, בעירנו אשקלון, מתפתח בית החולים 'ברזילי' לתפארת ולמקור גאווה ארצי ועולמי על מחלקותיו השונות. ד"ר רונן דבי, מנהל מערך האורטופדיה, מספר איך הפך לרופא ועל המנטרה שמלווה אותו לאורך חייו - 'ואהבת לרעך כמוך'. ראיון מרתק עם רופא מיוחד • כתבתה של אורטל ארבל [18]

המעסה של הסלבס

איציק אברהם הוא המעסה של הסלבס בארץ. הוא עיסה את כולם, החל במיכל ינאי, דרך זאב רווח וכלה בבר רפאלי. סיפורו של ילד שעבר ילדות מאוד קשה, התגייס ליחידה מובחרת והצליח להרים את עצמו גבוה [26]

רופא וג'נטלמן

רובנו כנראה לא ממש יודעים, אבל ממש כאן בעירנו אשקלון, בעזרתו של מנהל בית החולים, ד"ר חזי לוי, בית החולים 'ברזילי' הופך לחדשני ומוביל במחלקות השונות שבו. ד"ר רונן דבי, מנהל מערך האורתופדיה ב'ברזילי', נשוי+3, הפך את מחלקת האורתופדיה לשם דבר בכל קנה מידה. דוקטור רונן מונע בראש וראשונה במנטרה שהוקנתה לו בבית הוריו: "ואהבת לרעך כמוך", וכך הוא דואג לטובתו של החולה ולאיכות חייו, וכך הוא מנהל את הצוות הנאמן שמלווה אותו • **אורטל ארבל**

רגשותיו ואיכות חייו בפועל. אנו מודעים לכך שהמטופל מודאג מאוד מההליך השיקום לאחר ניתוח מסוג זה. הוא חושש מכך שהוא עומד להיות מוגבל וכואב במשך תקופה ארוכה, ולכן החששות לעיתים גורמים לו לדחות את הניתוח לשנים רבות. אנו משתדלים לתת לחולה את הטוב ביותר, גם ברמה הטיפולית וגם בשמירה על רמת חייו של המנותח. כל עוד כדאי לדחות את הניתוח וניתן לשפר את איכות חייו בלעדיו, לא נמהר לנתח, אך ברגע שהניתוח הוא שיפטר את איכות חייו, אנו מנסים לאפשר בעזרת הצוות המיומן, הציוד, הטכניקה, מניעת הכאב במהלך ולאחר הניתוח, לעזור למטופל להשתקם על הצד הטוב ביותר ולאפשר תהליך שיקום טוב יותר גם בבית.

אני חייב לציין שבטיפול בחולה, לא מדובר רק ברופא או רק בציוד. מדובר במערך שלם - בפקידות הנאמנות שנשארות שעות, מתזכרות את החולים ודואגות לכל דבר קטן, באחיות הנאמנות שדואגות לחולים ולטיפול בהם יומם וליל, לצוות הפיזיותרפיה, לכח העזר, לרופאים המתמחים, שלומדים מעל ומעבר ולמומחים שעוזרים גם ללומדים וגם לחולים ושמטפלים בהבנה עם כל השינויים שהמחלקה עברה מאז שנחתתי אליה, אבל כך צוות שלם מטפל בחולה בשיתוף פעולה והחולה מכוסה ומקבל 200% טיפול"

האם כבר כשהיית ילד ידעת שתהיה רופא?

"כנער הייתי גולש רוח, גלים ושייט בנבחרת תחרותית ומדריך שייט בתנועת נוער ולא בדיוק תלמיד מצטיין, כשהתגייסתי והתקבלתי לקורס טיס, זו הייתה הפעם הראשונה שבאמת התמודדתי עם מקצועות כמו פיזיקה, ומתמטיקה שנלמדו ברמה גבוהה מאוד, ידעתי שזהו המבחן שלי, והצלחתי בכך. מכאן כבר היה ברור לי שאני צריך תמיד להתאמץ לעשות את המקסימום ולשאוף למעלה ושהמשיך ללימודי אקדמיים. בזמנו זה כנראה היה ברור רק לי משום שכשסיפרתי לקרובים על התכנון, הן לא האמינו ואמרו לי משהו כמו- "נו עוזב אותך באמת". אבל אני הייתי בשלי. עשיתי מכינה באוניברסיטת ת"א

כאיזו שיטה אתה מלמד ומדריך את צוות המחלקה למצוינות?

"הדרך שלי ללמד היא דרך ייחודית, בהשראתו של פרופ' הלפרין ושל חיל האוויר. אנחנו מתחילים את היום 6 וחצי, ישנם מבחני בקיאות סדורים לצוות המתמחים, פעם בכתב ופעם בע"פ. מאחר שהייתי בעברי איש חיל האוויר, לקחתי משם את תרבות הניהול ויישמתי אותה אצלנו. הלימוד מלווה בלוח קרב עם נקודות הציון ועם יעדינו, ויש לכך תוצאות בשטח- המתמחים שלנו עברו את מבחני ההתמחות שהם קשים ביותר באחוזי ההצלחה מהגבוהים בישראל בשנתיים האחרונות. גייסנו מתמחים מעולים מהחומר האיכותי ביותר, רובם הגדול העתיקו את בתיהם לאשקלון לתקופת ההתמחות. עם הזמן מתמחים שאינם מהאזור מגיעים לכאן מבתי חולים אחרים כדי לשמוע את ה'סשנים' שאנו מקיימים כאן במהלך הלימודים. בשל העובדה ששמנו יצא למרחוק, סטודנטים מאוניברסיטת הנגב בוחרים להגיע לסבב לימוד במחלקתינו. יש פה משהו מיוחד שאנו מובילים. מעבר לתחום האקדמי, בפן המקצועי הבאנו טכנולוגיות מובילות בתחום, נסענו ללמוד אותם מטובי המומחים וכעת יש הטוענים שאנו המחלקה המובילה בהשתלות פרקים בישראל, שנחשב תחום משמעותי ביותר באורתופדיה. בעזרת האמצעים והטכנולוגיות החדשים, אנחנו מנתחים החלפת מפרק ירך ללא ניתוח שריר. זמן האשפוז במחלקה נמוך יחסית, מנותחים רבים מתאשפזים ליומיים בלבד ולאחר יומיים משתחררים לביתם, כשמוצעת האשפוז בבתי חולים גבוה בהרבה."

כלומר, שיטת הניתוח פחות פולשנית?

"בהחלט. גם כשמדובר בניחותי ברכ וגב, אנחנו מבצעים ניתוחים זעיר פולשניים, כאשר בניחותי החלפת פרק הירך איננו מנתקים אף שריר וזהו חידוש של ממש, ושוב, המדובר הוא במצוינות כירורגית שניתן לממש עם האמצעים החדשים ביותר שהובאו לכאן. כך גם בניחותי הברך, שידועים כניתוחים עם תקופת החלמה ארוכה וכואבת, אנחנו הראשונים בארץ ומהחלוצים בעולם שהכניסו שיטה

אני לא אוהבת בתי חולים. מאוד לא, אבל כשדוקטור רונן דבי מקבל אותי בחדרו אשר במחלקה האורתופדית, במאור פנים כה אמיתי וסוחף אותי לעולמו ולעולם הרפואה, אני מקשיבה בעניין רב ושמחה לגלות רופא כה לבבי, אנושי ומעניין. לפני כ-10 שנים, הייתי אמורה לעשות ניתוח בברך ולבסוף בחרתי שלא לעשותו משום שהסבירו לי בזמנו, שתהליך השיקום יהיה קשה וממושך מאוד. כנראה שהרבה קרה מאז, ובמיוחד במחלקה האורתופדית בבית החולים 'ברזילי'. נדהמתי לגלות עד כמה הטכנולוגיה החדשה במחלקה התקדמה, והשילוב בין ההתקדמות והחידושים לבין מנהל המחלקה הצעיר ויוצא הדופן, הוא שילוב מנצח. מסתבר שהעתידי כבר כאן באשקלון. כן כן, ממש מתחת לאף שלנו. ראיון סוחף על ייעוד, חמלה ובחירות עם דוקטור בלתי נשכח.

דוקטור דבי הגיע אלינו מ'אספה הרופא' לפני 5 שנים ותחום העיסוק שלו הוא ניתוחי החלפות מפרקים, השתלות מפרק הירך והשתלות מפרק הברך, התמחותו הייתה ב'אספה הרופא' ובסידיני שבאוסטרליה, ומי ש'גידל' אותו היה פרופ' נחום הלפרין, אנדה בפני עצמה בתחום.

ד"ר דבי, כמנהל המחלקה האורתופדית ב'ברזילי', מה היה החזון שלך כשהגעת לנהל?

"החזון היה לקים מרכז מצוינות לאורתופדיה. משהו יוצא מן הכלל במהותו, ומאחר שאני אוהב מאוד ללמד רציתי לגבש סביבי אנשים בצוות שיפעלו בדיוק באותה אג'נדה ובאותו הלהט. הגעתי למחלקה קטנה עם צוות מצומצם ומבחינתי זה היה מבצע של ממש- להקים מחדש את הכל. קבענו סטנדרטים אחרים. מטרתה הייתה קודם כל להקים צוות (שהיום מונה כ-30 רופאים) ולהכשיר אותו. אנשי הצוות גויסו מבתי חולים אחרים בעזרת הנהלת 'ברזילי', הבאנו לכאן את טובי המומחים ופתחנו בנוסף לשירותים הקיימים גם שירותים של עמוד שדרה, ניתוחי כתף, רפואת ספורט ואורתופדיית ילדים. אלו דברים שלא היו פה באשקלון בעבר."

יחד עם המכשיר המשוכלל שעלה כמליון ש"ח

הצוות המנצח, שהפך את המחלקה למובילה בארץ

יש שאלה מסויימת שאתה שואל את המועמד בכדי להבין אם יש בו את התכונות שאתה מבקש?

"כן. אני שואל אותו על חייו האישיים כמו שאת שואלת אותי על חיי עכשיו. אני רוצה לשמוע איך בבית, וכמה חשוב לו להקדיש זמן איכות למשפחתו, ושם אנשים "נופלים" לעיתים. לי מאוד חשוב, גם עבורי וגם עבור הצוות, שלפחות אחת לשבוע יקדישו זמן למשפחתם ואני בפירוש מורה על כך, כי אני יודע שמי שטוב לא בבית, יוכל לתת מאה אחוזים בעבודתו, ואם לא, איכות העבודה והמורל שלו ירדו. העבודה ברפואה בכלל ובמחלקה בפרט, דורשת שעות רבות, ימים ולילות, אם לא במחלקה, אז גם במחשבה וכדי לעמוד בעומס הנפשי הזה רצוי שתהיה מערכת תמיכה אמיתית בבית. לא מזמן, אחד הרופאים סיפר לי על משבר שחוה בבית (כאמור, המחלקה היא בית שני ורמת הפתיחות גבוהה מאוד). באותו רגע עשינו שינוי במערך המחלקתי ונתתי לו הוראה חד משמעית להפסיק את הכל, להגיע לביתו ולפתור זאת, למרות מחאותיו, עקב התחייבויות קודמות בעבודה. התעקשתי על כך משום שמה שקורה בבית הוא המנוע של כל אחד מאיתנו."

"...זה שלמדת רפואה לא הופך אותך למשהו אחר מלבד נותן שירות, אמנם לעתים, משמעותי ביותר אבל עדיין, נותן שירות. לכן גם למחלקה אני מחפש רופאים שלמדו והשקיעו רבות כדי להצליח, אך גם אנשים מאוד מוכשרים שחסרה בהם חמלה אנושית לא התאימו למחלקה שלנו."

בוחר לעצמו יעדים ובודק עם עצמו כל כמה זמן איפה הוא עומד. לנסות להקשיב לאחרים, לדעת לעצור ולהגיד תודה, אך גם לקחת אחריות על עצמנו, לשאוף ולנסות לשפר. לדמיין את הדרך, בלי לשכוח לשים את הפוקוס על המקום בו אנו נמצאים, לעצור ולהתבונן בכל הדברים הטובים שקרו למחלקה, לצוות ולמטופלים וגם לקחת את הזמן הפרטי להיות עם המשפחה שעוטפת אותנו, נותנת לנו את השקט והזמן ותומכת בנו להמשיך בדרך ולאגור כוחות להמשיך הלאה.

אני מזכיר זאת לצוות במהלך הלימודים ואינני מקבל מתמחים שאני מזהה שאין בהם את התכונות החשובות האלה. גם רופאים טובים ומוכשרים, לפני קבלתם למחלקה עוברים ראיון אישי איתי, חודש תורניות עם הצוות וראיון איתם ועל בסיס יכולתם התפקודית ובאותה מידה על יכולתם האישית - אהבת אדם, אמפטיה, סובלנות, סבלנות וחמלה, מתקבלת החלטה על ידי כולנו.

לצוות הקיים אני נגיש מאוד, דלתי פתוחה ותמיד אפשר להיכנס ולדבר איתי. אנחנו מדברים על הכל- גם על החיים האישיים, גם על ההתנהלות בעבודה, וגם על טעויות. לאחר כל ניתוח אנחנו מסבירים את ההתנהלות שלנו גם אם הייתה לעיתים שגויה. כולנו שוגים, אך חשוב להתעכב על כך כדי ללמוד משם, ושם האנושיות מתגלה במלוא יופייה. אנשים מדברים ומתחבקים, ואני שמח על כך משום שהגישה הבלתי אמצעית מאוד חשובה לי.

אז חלק אחד וחשוב במיוחד זה באמת להיות אנושיים, החלק השני זה לכוון למטרות, לזכור כל הזמן שאנחנו הסיבה למה שקורה לנו בחיים והמטרה שלנו היא להגיע לתוצאות שחלמנו עליהם, אנחנו עושים במחלקה משובים, כל אחד

ואני וחבר יקר, התקבלנו לבית הספר לרפואה. היינו שניים שהתקבלו מתוך מאות מועמדים אחרים שהיו במכינה, וכך הכל התחיל. מגולש, הפכתי לרופא... (צוחק).

ומה למדת ברבות השנים על עצמך, על אנשים ובכלל על החיים מתוך תחום עיסוקך והחוויות שצברת?

" למדתי שלימודי רפואה הם לא דבר פשוט. כשאני בחרתי ברפואה והתחלתי שנים של לימודים והשקעה, חבריי לצוות בצבא כבר עבדו והתפרנסו נהדר. צריך להגיע לזה מוכן, לבחור במקצוע שכולו נתינה ולדעת שיש שנים רבות של השקעה ושלא מדובר במקצוע קל, חווים הרבה אירועים לא קלים וצריך לדעת להתמודד איתם.

לא כל אחד יכול להיות רופא, גם אם ציוניו בלימודים ובפסיכומטרי, הכי גבוהים שיש, זה עדיין לא יהפוך אותו לרופא טוב. רופא צריך בראש ובראשונה להיות אוהב אדם, צריך את החמלה, הרצון לעזור, לדבר בגובה העיניים, לבוא למקצוע מתוך רצון אמיתי לעזור ולתת שירות. הרופאים צריכים תמיד לדעת ולזכור שתפקידם לתת שירות בדיוק כמו מזכירה, פקידה בבנק, או נהג אוטובוס.

גם בתקציבים וגם בתקנים, ומאפשר להגשים את החזון. המיטה ההידראולית החצי רובוטית של החלפת המפרק, עולה כמעט מליון ש"ח. סכומים שאין לנו וד"ר חזי השיג תרומות ואירגן את הכל כדי שנוכל לרכשה. אם מנהל בית החולים לא רואה את החזון של המחלקות השונות בבית החולים שלו, אין לכך ערך, ואני התברכתי בהנהלה שמבינה אותנו עם כל השיגעונות ועם כל הדרישות. גם הצוות המצויין שאיתי מתוגמל בצורה ראוייה כדי לשמור על איכותו המנצחת ועל האנשים המרכיבים אותו, וחזי מבין זאת ומשתף פעולה בכל מה שנדרש ומעבר לכך. אין ספק שמבחינה תקציבית נדרש מקצה שיפורים רציני כדי שחזותו ואמצעיו של בית החולים יתאימו לאיכות הטיפול הגבוהה שמקבלים ב'ברזילי'. לעיר מובילה חשוב שיהיה גם בית חולים מוביל, אז זה עוד חלום - תקציב ראוי שיאפשר לנו להגשים זאת ולאפשר לחולים מהארץ ומחו"ל להגיע לבית החולים עם הנוף המדהים שלו ולהינות גם ממבנה מטופח, יציב לשטפוונות ומלחמנות שנעים להיות בו וכמובן, כדאי להיות מטופל בו." ■

אז בגילך הצעיר יחסית אתה מנהל מחלקה מצטיינת שנותר רק להתקנא בה ולקחת ממנה דוגמה, המיכשור בו אתם משתמשים ורמת הניתוח והטיפול שלכם במחלקה הפכו לשם דבר. מה עוד נותר לבקש? לאן היית חולם להגיע, מה עוד היית רוצה שיקרה?

"החלום הגדול הוא להקים מרכז למצויינות אורטופדית, ברמה של 'מאיו קליניק' שבארה"ב, שנחשב לאחד המרכזים המובילים בעולם, והחלום לא כזה רחוק, אנחנו בדרך לשם. יש לנו קשרים נהדרים עם מנתחים מובילים רבים בעולם, והם מוזמנים אלינו ממש לכאן כדי להיווכח ביכולותינו, ואני מוזמן גם אליהם. הקשרים מגיעים לרמה החברתית ממש ואנחנו בהחלט על המפה. אנחנו נמצאים בכנסים בינלאומיים והחלום הוא שעל מרכז המצויינות שלנו ידברו בכל העולם". אין לי ספק שהגב והתמיכה שד"ר חזי לוי, מנהל בית החולים נותן לי הוא חלק בלתי נפרד מההצלחה. זה לא טריוויאלי, אי אפשר לבנות מחלקה מאפס כמו שבנינו כשאין תקנים ומבלי שבית החולים יתגייס לטובתך, חזי והנהלה האדמיניסטרטיבית עושים זאת

יחד עם סגן המערך האורטופדי ד"ר עומרי לובסקי

יחד עם מנהל בית החולים ד"ר חזי לוי

הרשות הלאומית
לבטיחות בדרכים

עדיית אשקלון
מימל חינוך ותנועה
המטה העירוני
לבטיחות בדרכים

החורף קורא לך לנהוג אחרת:

- מדליקים אורות ביציאה מהעיר גם ביום.
- מוודאים שהרכב תקין.
- נוהגים לאט יותר בגשם.
- שומרים מרחק מהרכב שלפנינו.
- נמנעים ככל האפשר מעקיפות.

סעו בבטחה מחכים לכם בבית

ראש העיר, איתמר שמעוני
וחברי המועצה